

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Γ.Γ. ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ

1/6α - 27/2/90.

Διευθυντή Εφημερίδας "Χαραυγή"
Αγαπητέ σύντροφε Χριστοδουλου,

Αποστέλλω για δημοσίευση το κείμενο επιστολής μου προς τον Γ. Γ. του ΑΚΕΛ σ. Δημήτρη Χριστόφια ημερ. 19/2/1990 με την οποία υπόβαλα την παραίτηση μου απο την Επιτροπή Καταστατικού που είχε ορίσει η Ολομέλεια της Κ. Ε. του περασμένου Γενάρη. Επρόκειτο για θέση απο την οποία δέν είχα αποσυρθεί όταν υπόβαλα την παραίτηση μου απο την Κ. Ε. στις 29/1/90.

Την απόφαση να δημοσιοποιήσω την νέα αυτή επιστολή προς την Κ.Ε. την πήρα όταν διάβασα στην Χαραυγή της περασμένης Κυριακής 25/2, ανακοίνωση που αναφέρονταν οτι συνεχίζονται κανονικά οι συνεδρίες της Επιτροπής Καταστατικού. Πιστευω ότι θάπρεπε για λόγους τάξης να αναφερόταν στην σχετική ανακοίνωση ότι ένα μέλος της Επιτροπής Καταστατικού ειχε υποβάλει την παραίτηση του για τους λόγους που εκτίθενται στην σχετική επιστολή.

Συντροφικά *P.N.H.*
Πανίκος Παιονίδης

Υ.Γ. Αντίγραφο της επιστολής μου στέλλω και στις άλλες εφημερίδες και στο ΡΙΚ.

ΑΧΑ.10

ΛΕΜΕΛΟΣ - 19/2/90

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ Π.ΠΑΙΟΝΙΔΗ ΠΡΟΣ Δ.ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ

Αγαπητέ Δημήτρη,

Με ανησυχουν πολύ οι εξελίξεις στην εσωκομματική κρίση. Η αντίφαση στην οποία μπήκε το Κόμμα, η τροχιοδρόμηση από τη μια τροποποιήσεων του Καταστατικού, η επεξεργασία νέου Προσώπου, η επίσπευση του Συνεδρίου για την επικύρωση των αλλαγών, κι από την άλλη η χρησιμοποίηση του υφιστάμενου Καταστατικού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν (δημοσφοποίηση απόψεων απο ηγετικά στελέχη) παίρνει νέες διαστάσεις με τη κατηγορηματική άρνηση να δοθεί στην άλλη άποψη το δικαίωμα να προβληθεί στις κομματικές συνελεύσεις.

Πρέπει νάμαστε ειλικρινείς. Η ανάλυση που έγινε στις κομματικές ομάδες απλοποίησε στο έπακρο και εκχυδαίοποίησε μάλιστα τη φύση της κρίσης. Εκείνο που άκουσαν τα κομματικά μέλη να επεξηγείται κατά κόρον ήταν τα της "φιλοδοξίας" εκείνων που αποχώρησαν, τα του " ενδοτισμου" τους, τα της "μανίας" τους να διασπάσουν το Κόμμα! Αν είναι αυτό το πρόβλημα, τότε λύνεται αφ'εαυτού. Απομονώνονται οι μωροφιλόδοξοι, εκθαθαρίζεται το Κόμμα από τα ξένα στοιχεία και το θέμα κλείνει! Έτσι όμως έχουν τα πράγματα; Εξαντλούνται πραγματι σ' αυτό το επίπεδο τα προβλήματα που κλυδωνίζουν τόσο καιρό τώρα το Κόμμα; Δεν θέλω να πιστέψω, ότι εσύ προσωπικά πιστεύεις πως όλη αυτή η αναταραχή, που αναποδογύρισε τη ζωή τόσων συντρόφων έχει σαν αίτιο προσωπικά κίνητρα κι αρωστημένα πάθη. Κι όμως εκεί εντοπίζεται δυστυχώς η όλη διαφωτιστική δουλειά, μ'αποτέλεσμα να διασύρονται συλλήβδην όλοι οι αποχωρήσαντες σύντροφοι και να καλλιεργείται εξ αντικειμένου η εμπάθεια μέσα στα μέλη, που μπορεί, αν αφεθεί να προχωρήσει, να δηλητηριάσει ανεπανόρθωτα τον οργανισμό του Κομματος. Και δέν θα ξέρεις τότε που να τραβήξεις την γραμμή της αντιπαράταξης, μια γραμμή που θα την μετατοπίσει ^{συνεχώς} ζείνη ίδια η ζωή.

Οπωσδήποτε, δέν σώζουν την κατάσταση οι οποιεσδήποτε εγκλήσεις για ενότητα, ούτε οι αποφάσεις του Πολιτικού Γραφείου που καταδικάζουν κειμενα όπως εκείνο το αχαρακτήριστο κειμενο των 33" Επιστημόνων Ανατολικών Χωρών". Η ουσία παραμένει, ότι η κρίση δέν αντιμετωπίζεται στο πραγματικό της επίπεδο, σαν πρόκληση των νέων καιρών, που κτυπουν την πόρτα μας, αλλά σαν " παρεκτροπή" μερικων συντρόφων, που βάλτηκαν να καταστρέφουν το Κόμμα. Πιστεύω ακραδαντα, ότι η συνέχιση αυτής της τακτικής κι αυτής της νοοτροπίας θα βαθύνει την κρίση, καιόσες καλοπροαίρετες αλλαγές κι αν γίνου θα είναι οικοδομημένες σε ανοικτή πληγή.

Εχω την υποψία ότι ~~στη~~ συνάντηση της 16ης του Φλεβάρη με τους σ. Ζιαρτίδη και Δίγκλη χάθηκε μια ακόμη ευκαιρία να σωθεί το Κομμα και να πάρει ^{το ίδιο το Κομμα} το πρόβάδισμα των εξελίξεων. Εδώ τώρα είναι καθαρό, ότι έχει επικρατήσει η άποψη πως όλα, ύστερα από τα Συλλαλητήρια και τις συνεδρίες των Ομάδων, πάνε καλά, η πρόταση της Κ. Ε. για καθαιρέσεις και προειδοποιήσεις εγκρίθηκε, κατά συνέπεια δέν υπάρχει λόγος για αναζήτηση συναινετικών λύσεων. Στις προτάσεις Ζιαρτίδη, - Δίγκλη υπήρχε, από οποια πλευρά κι αν το αντικρύζε ένας το ζήτημα, μια διάθεση να μήν εκτραχυνθούν πάρα πέφα οι κααστάσεις, να βρεθεί κάποια χρυσή τομή. Κι αυτή θα πρέπει να είναι η συνεχής προσπάθεια όλων όσων συνειδητοποίησαν την δεινή θέση στην οποία σπρωχτήκαμε σαν Κόμμα.

και σαν κίνημα της Αριστεράς.

Η τυχόν εξεύρεση μιας συνεινέσεως έστω και με παραχωρήσεις, που πιθανόν να μὴν καλύπτονταν απο το σημερινό Καταστατικό, θα ηταν πράγματι το πιο ουσιαστικό και ελπιδοφόρο βήμα προς το Συνέδριο του Σεπτέβρη.

Αντιλαμβάνεσαι, αγαπητέ Δημήτρη, ότι έτσι όπως σπρώχνονται οι εξελίξεις με μόνη διέξοδο την κρίση αυτήν, που προσφέρει με την επιστόλή σου προς τον σ. Διγνή, την "αυτοκριτική" δηλαδή "για τη ζημιά που έχετε προκαλέσει με την συμπεριφορά σας και τις πράξεις σας στο Κομμα και στο Λαϊκό Κίνημα", αδυνατώ να αντιληφθώ σε τι εξυπηρετεί η συμμετόχή μου στην Επιτροπή Καταστατικού. Στην πράξη είναι όπου κρινονται οι διαθέσεις του καθενός μας για εκσυγχρονισμό, περισσότερη δημοκρατία στο Κομμα και ενερμονισμό με την Νέα Σκέψη.

Εξακολουθώ να ελπίζω, ότι η λογική των γεγονότων και η ψυχραιμία και με προοπτική αντίκρυση όλων όσων συνελούνται και εδώ και στον ευρύτερο διεθνή χώρο θα ανακόψουν την καταστροφική πορεία που ακολουθεί τη στιγμή αυτή το Κομμα.

Συντροφικά

Πανίκος Παιονίδης.